

лѣсѣ-тѣ, дѣто найнапоконъ ся задрѣжи само съ двѣ нозѣ, что ѡ сѣ подѣ корема, па ся обѣси; рѣзкы-ты на заднѣ-тѣ половинѣ на тѣло-то ѡ станѣтъ замазаны, а прѣдня-та половина на тѣло-то ѡ за много врѣмя не си промѣнява боѣ-тѣ. Изъ уста-та на бубѣ-тѣ капне по нѣкога по нѣкоя зеленикава канка, а серотина-та ѡ быва кашява, а послѣ рѣдка. Колко-то повече расте болестъ-та, толкова пѣтромава става буба-та и наипослѣ прѣстане да мрѣда, па живѣе еще 24 чяса. Прѣди да загыне буба-та, избѣжѣтъ ѡ по тѣло-то ѡ сивы мургавы плескуды, които все повече и повече почернѣвать, а напоконъ, когато ще ся качи буба-та, цѣло-то ѡ тѣло е вече почернѣло, и черенъ сокъ изъ неѣ ся е разлѣлъ по лѣсѣ-тѣ. Тая болестъ много прихваща, та затова трѣбува чтоѣ ся забѣлѣжѣтъ прѣви бѣлѣзи отъ неѣ, веднага да ся махнѣтъ болны-ты бубы надалечъ отъ стаѣ-тѣ, дѣто ся храни.

Едничкѣй лѣкѣ, что-то ся знае до сега противъ тѣѣ болестъ, е да ся земе да ся кади съ хлорнѣ пѣрѣ веднага, чтоѣ покажѣтъ прѣви бѣлѣзи отъ тѣѣ болестъ, а това каденіе трае безпрѣстайно доклѣ ся исхранѣтъ бубы-ты. Освѣнь това всяка заболѣла буба, чтоѣ ся сѣгляда, трѣбува да ся врѣга навѣнь.

Описаны-ты три болести и тѣхны-ты послѣдницы, ако и да сѣ тврѣдѣ лоши, единъ разбранъ бубохранецъ пакъ не трѣбува да ся уплаши отъ тѣхъ, като имъ знае естество-то, а да залѣгне да сврѣши всичко, каквото да спрѣвари, спрѣ и отмахне всякѣй поводъ, отъ който бы могли да му пострадаѣтъ бубы-ты. А за еще пѣголѣмѣ утѣхѣ на малодушны-ты, нека додадемъ еще и това: прѣва-та епидеміѣ — му-